

[Hans R. Knudsen.]

får et fradrag ved beregningen af stats-skatten på 30 pct., kommer til at gælde ikke alene for det kommende skatteår, som vi tidligere har vedtaget, men også kommer til at gælde for skatteåret 1960-61, således at skatteyderne allerede nu får at vide, at denne lempelse også vil blive givet for de indkomstforøgelser, man kan opnå i indeværende kalenderår eller regnskabsår. Denne lempelse af merindkomstbeskatningen er naturligvis en midlertidig ordning, en ordning, der må ophøre, når vi når frem til en virkelig proportional beskatning i hvert fald af alle mellemindtægter, men det må også være rigtigt, at vi bibeholder lempelsesbestemmelser, indtil vi når så vidt med reformarbejdet, at den progressive beskatning bliver ændret også ud over det, vi kan nå frem til med det forslag til udskrivningslov, som her foreligger. Selv om vi derved når frem til en proportional beskatning op til de 12 000 kr., kan det ikke være tilstrækkeligt til at ophøre med at give denne 30 pct.s lempelse for merindtægter, og jeg anbefaler derfor også, at dette lovforslag gennemføres for skatteåret 1960-61.

Må jeg så tillade mig at gøre nogle bemærkninger om det mest betydende af de 3 her foreliggende forslag, nemlig lovforslaget om udskrivning af indkomst- og formueskat til staten for skatteåret 1959-60. Dette lovforslag bygger jo stort set på en uforandret udskrivning for det kommende skatteår. Den højtærede finansminister har tidligere udtalt, at han ikke fandt tilstrækkeligt grundlag for på nuværende tidspunkt at slække på den samlede skatteudskrivning, og af forslaget til den årlige finanslov vil man se, at der også for det kommende år er regnet med, at de personlige skatter skal give staten så nogenlunde det samme beløb som i indeværende år. Ganske vist er de personlige skatter opført med 1 955 mill. kr., men da der heri i modsætning til de foregående år er indeholdt den tidligere udskrivning til den fælleskommunale udligningsfond, vil det beløb, der for det kommende år ventes i personlige skatter, vel nogenlunde svare til det beløb, der indgår i indeværende år. Nu kender jeg naturligvis ikke meget til, hvordan indkomstskatterne kan ventes at indgå i år, men selv om finanslovforslaget

allerede er udarbejdet og fremsat i efteråret, går jeg ud fra, at den højtærede finansminister allerede på dette tidspunkt har haft et holdepunkt for den beregning, der er opstillet over de personlige skatter for det kommende år.

Vi har nu igennem et par år gennemført forskellige ændringer i ligningsreglerne, hvoraf en del først har virkning for indeværende skatteår, og hvis virkninger man måske først kan bedømme, når den økonomiske årsoversigt — som måske kan ventes, mens det foreliggende udskrivningslovforslag er til behandling — fremkommer. Vi kan vist dog gå ud fra, at provenuet for de personlige skatter er anslået efter nøgterne betragtninger, som vel også må holde stik i dag. Jeg kan derfor henholde mig til de indledende ord i bemærkningerne til udskrivningslovforslaget, hvori det siges, at lovforslaget i alt væsentligt er i overensstemmelse med de for indeværende skatteår gældende regler, og kan derfra gå over til at beskæftige mig lidt med den afgørende ændring i udskrivningsreglerne, der er foreslået, forslaget om at gå over til det, som også den højtærede finansminister beskæftigede sig ret indgående med i sin fremsættelsestale, nemlig proportional beskatning.

Det er jo netop på dette område, der nu er ved at komme skred i arbejdet med hele vort beskatningssystem. Det ser i øjeblikket ud til, at de største og de bedste resultater på det område først vil komme for den kommunale beskatnings vedkommende, hvor vi nu snart og også med virkning for det kommende skatteår helt kan afskaffe progressionen i beskatningen i købstæderne og for Københavns vedkommende i hvert fald kan afskaffe progressionen for bruttoindkomster til op omkring de 30 000 kr.

For statsskattens vedkommende må det efter alt at dømme gå lidt langsommere. Men det var for selve princippet om de skattefri grundbeløb og den faste procent alligevel et betydeligt fremskridt, da venstre og de konservative i december måned i fjor omsider var nået så vidt, at de kunne møde med — ja, ikke med et skattelovsfor-slag ganske vist, men dog med et forslag til folketingsbeslutning om, at den højtærede finansminister skulle udarbejde forslag til en ny indkomstbeskatning, som netop var baseret på, at der for forsørgere blev givet